

Datu valsts inspekcija

Elijas iela 17, Rīga, LV-1050, tālr. 67223131, e-pasts pasts@dvi.gov.lv, www.dvi.gov.lv

[..]
[\[..\]@inbox.lv](mailto:[..]@inbox.lv)

Lēmums

Rīgā, 16.09.2025.

Nr. 1-2.3/14-DVI

Par Datu valsts inspekcijas faktiskās rīcības apstrīdēšanu

[1.] Datu valsts inspekcijā (turpmāk – Inspekcija) 2025. gada 13. jūnijā saņemta [..] (turpmāk visi kopā – Iesniedzēji) sūdzība (reģ. Inspekcijā 16.06.2025. ar Nr. 7-4.2/193- S; turpmāk – Sūdzība), kurā apstrīdēta Inspekcijas 2025. gada 29. aprīļa vēstule Nr. 2- 4.2/581-N “Par iesnieguma izskatīšanas iznākumu” (turpmāk – Atbildes vēstule). Sūdzībā Iesniedzēji lūdz atzīt Inspekcijas Atbildes vēstuli par prettiesisku, veikt uzraudzības darbības un izskatīt Iesniedzēju 2025. gada 27. janvāra iesniegumu pēc būtības.

[2.] Izvērtējot Sūdzībā minēto un Inspekcijas rīcībā esošo informāciju, Inspekcija

konstatē:

[2.1.] Inspekcija 2025. gada 27. janvārī saņēma Iesniedzēju iesniegumu (reģ. Inspekcijā 28.01.2025. ar Nr. 2-4.2/453-S; turpmāk – Sākotnējā sūdzība) par personas datu apstrādi, kurā Iesniedzēji informē, ka Iesniedzēju kaimiņi [..], kuri dzīvo nekustamajā īpašumā [..] (turpmāk – Nekustamais īpašums), kas robežojas ar Iesniedzēju nekustamo īpašumu [..], ir uzstādījuši videonovērošanas kameras, kuras vērstas pret Iesniedzēju nekustamo īpašumu, un veic prettiesisku Iesniedzēju personas datu apstrādi videonovērošanas veidā (gan video, gan audio ieraksts). Iesniedzēji norāda, ka Sākotnējai sūdzībai ir pievienoti pierādījumi – video ieraksti, kas apstiprina prettiesisku Iesniedzēju personas datu apstrādi. Iesniedzēji arī informē, ka [..] Nekustamajā īpašumā uzstādītās videonovērošanas kameras ir aprīkotas ar kustību detektoriem, kas uztver kustību Iesniedzēju īpašumā (gan ārpus mājas, gan mājā), kā arī [..] veic video ierakstu uzglabāšanu.

Sākotnējā sūdzībā Iesniedzēji atsaucas arī uz Zvērinātas tiesu izpildītājas [..] 2024. gada 12. martā veiktajām darbībām, fiksējot videonovērošanas faktu, kā arī [..] *whatsapp* saraksti ar trešajām personām, kas pierāda Iesniedzēju personas datu apstrādi, un kas veikta attiecīgi 2023. gada

8. decembrī un 2023. gada 9. novembrī, kā arī atsaucas uz *Telegram app* veikto ziņu apmaiņu, kurā ir norāde par Iesniedzēju videonovērošanu, kurai nav minēts datums.

Iesniedzēji norāda, ka jau 2024. gada februārī bija vērsušies Inspekcijā, bet 2024. gada 27. maijā saņēma Inspekcijas atbildi Nr. 2-4.2/642-N “Par atbildes sniegšanu” (turpmāk – Inspekcijas 2024.gada 27. maija atbilde), kurā Inspekcija nekonstatēja Vispārīgās datu aizsardzības regulas¹ (turpmāk – Datu regula) un Fizisko personu datu apstrādes likuma (turpmāk – Datu likums) pārkāpumus, kas saistīti ar nelikumīgu personas datu apstrādi. Tāpēc Iesniedzēji atsaucas uz Rīgas rajona tiesas tiesneses [...] 2024. gada 18. oktobra lēmumu lietā [...] (turpmāk – Tiesas lēmums), ar kuru tiesnese konstatēja pirmšķietami prettiesisku Iesniedzēju personas datu apstrādi, un nolēma [...] noteikt pienākumu pārtraukt Iesniedzēju nekustamā īpašumā esošo personu video un skaņu novērošanu un dzēst datus, kas iegūti, veicot Iesniedzēju nekustamā īpašumā un šajā īpašumā esošo personu videonovērošanu un skaņu ierakstu. Taču, kā norāda Iesniedzēji, [...] turpina veikt Iesniedzēju videonovērošanu, tādējādi pārkāpjot Tiesas lēmumu.

Iesniedzēji norāda, ka Sākotnējai sūdzībai pievienoti pierādījumi, proti, hipersaites uz ārējo disku (*google drive*), kas satur: 1) videofailus, kas vērtējami kā pierādījumi Iesniedzēju videonovērošanai; 2) Zvērināta tiesu izpildītāja aktu; 3) Tiesas lēmumu.

Iesniedzēji arī nosaka Sākotnējās sūdzības apmēru, lūdzot vērtēt prettiesisku Iesniedzēju personas datu apstrādi, kas notika pēc 2024. gada 27. maija, proti, pēc Inspekcijas atbildes uz Iesniedzēju iepriekš iesniegto sūdzību, lūdzot veikt Sākotnējā sūdzībā norādīto faktu pārbaudi un pārkāpuma konstatēšanas gadījumā ierosināt administratīvā pārkāpuma lietvedību. Papildus tam Iesniedzēji lūdz atzīt visus Iesniedzējus par cietušajiem atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 43. panta pirmajai daļai.

[2.2.] Inspekcija 2025. gada 29. aprīlī Iesniedzējiem nosūtīja Atbildes vēstuli, kurā sniedza vērtējumu un viedokli par Iesniedzēju Sākotnējā sūdzībā norādīto informāciju.

Atbildes vēstulē Inspekcija konstatēja, ka no Iesniegumam pievienotajām hipersaitēm varēja atvērt tikai vienu, kurā ir iespējams iepazīties ar Rīgas apgabaltiesas Zvērināta tiesu izpildītāja [...] 2024. gada 2. decembra aktu Nr. 00170/047/2024-AKT (turpmāk – Akts) ar pielikumiem, kā arī rēķinu par izdevumu atlīdzināšanu, kas saistīti ar Akta sastādīšanu. No Akta izriet, ka fakta fiksēšanas gaitā tika fiksēti [...] un viņas dēla [...] tālrunī esošie 6 videomateriāli. Atbildes vēstulē Inspekcijas amatpersona norāda, ka ir iepazīsies ar videomateriālu saturu.

Atbildes vēstulē Inspekcija arī informē, ka Iesniedzēju atsūtīto saiti uz Tiesas lēmumu nav iespējams atvērt, tāpēc Inspekcijas amatpersona ir iepazīsies ar portālā *elieta.lv* publiski pieejamo informāciju par šo spriedumu, kā arī Iesniedzēju sniegto informāciju, ka kaimiņi [...] nepilda Tiesas lēmumu, informējot, ka Inspekcijas kompetencē neietilpst tiesas piemēroto pagaidu aizsardzības līdzekļu izpildes vai uzraudzības nodrošināšana.

Inspekcija arī norāda, ka 2024. gadā veica pārbaudi par Nekustamajā īpašumā veikto videonovērošanu, nekonstatējot Datu regulas un Datu likuma pārkāpumus, par ko Iesniedzēji tika informēti ar Inspekcijas 2024. gada 27. maija atbildi. Inspekcija arī vērš Iesniedzēju uzmanību, ka Inspekcijas rīcībā nav pierādījumu, kas liecinātu par prettiesisku Iesniedzēju personas datu apstrādi.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)

Ņemot vērā iepriekš minēto, Inspekcija norāda, ka ir izskatījusi Iesniedzēju Sākotnējo sūdzību atbilstoši Datu regulas 77. panta 2. punktam un šobrīd neveiks uzraudzības darbības.

Atbildes vēstulē Inspekcija arī informē, ka, ievērojot to, ka Iesniedzēji kopš 2023. gada 24. oktobra vairākkārt ir vērsušies Inspekcijā ar iesniegumiem (Atbildes vēstules [6.] punktā uzskaitīti visi Iesniedzēju iesniegumi Inspekcijai), iekļaujot tajos identisku vai līdzīga satura informāciju un pierādījumus par kaimiņu [...] veikto Iesniedzēju videonovērošanu, uz kuriem visiem Inspekcija ir sniegusi atbildes, tad atbilstoši Datu regulas 57. panta 4. punktam, kas piemērojams gadījumos, ja pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, īpaši to regulāras atkārtotās dēļ, atbilde par jau iepriekš izvērtētajiem jautājumiem netiks sniegta, ja netiks konstatēti būtiski jauni faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas ietekmētu Iesniedzēju lietas vērtējumu.

[2.3.] Inspekcija 2025. gada 16. jūnijā saņēma Iesniedzēju Sūdzību, kurā Iesniedzēji uzskata Inspekcijas Atbildes vēstuli par prettiesisku. Iesniedzēju ieskatā Datu regulas 77. panta 2. punkts nepieļauj iespēju Inspekcijai kā uzraudzības iestādei neveikt uzraudzības darbības, kā arī uzskata, ka Inspekcijas norāde uz Datu regulas 57. panta 4. punktu nav pamatota, jo tas piemērojams gadījumos, kad pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, taču Iesniedzēji lūdza vērtēt prettiesisku Iesniedzēju personas datu apstrādi videonovērošanas veidā, kas notika pēc Inspekcijas 2024. gada 27. maija atbildes.

Iesniedzēji norāda, ka ir konstatējami vairāki būtiski faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas ir ņemami vērā kopš Inspekcija pēdējo reizi izskatīja Iesniedzēju sūdzību pēc būtības. Viens no šiem apstākļiem ir Tiesas lēmums, kas pierāda, ka Iesniedzēju personas dati tiek apstrādāti prettiesiski, kā arī Iesniedzēju pierādījumi, kas tika pievienoti Sākotnējai sūdzībai. Iesniedzēji uzskata, ka Inspekcija nav ņēmusi vērā šos pierādījumus. Tāpēc Iesniedzēju ieskatā Sākotnējā sūdzība nav uzskatāma ne par pārmērīgu, ne acīmredzami nepamatotu, un ir izskatāma pēc būtības, pretējā gadījumā Iesniedzējiem tiek liegta iespēja realizēt Datu regulā noteiktās datu subjekta tiesības.

Sūdzībai ir pievienots arī Latvijas Republikas Noziedzīgu nodarījumu valsts institūciju dienestā izmeklēšanas prokuratūras prokurores [...] 2025. gada 2. jūnija lēmuma “Par sūdzības izlemšanu” (turpmāk – Prokurores lēmums) vienas rindkopas izvilks.

Iesniedzēji arī uzskata, ka Inspekcija ļaunprātīgi izmantoja savas tiesības, izskatot Iesniedzēju Sākotnējo sūdzību trīs mēnešus, un pēdējā dienā paziņojot par atteikumu veikt uzraudzības darbības. Iesniedzēju ieskatā tas liecina par to, ka valsts nenodrošina efektīvu mehānismu personas privātās dzīves aizsardzībai, kas ir viena no personas pamattiesībām.

[2.4.] Inspekcijas direktore 2025. gada 7. jūlijā pieņēma lēmumu Nr. 1- 2.3/10-DVI, ar kuru Iesniedzēji tika informēti, ka, izskatot Iesniedzēju Sūdzību, ir nepieciešams saņemt informāciju no Iekšējās drošības biroja (turpmāk – Birojs) par [...] videonovērošanas kameru pārbaudes rezultātiem, līdz ar to Iesniedzēju Sūdzības izskatīšanas termiņš tika pagarināts līdz 2025. gada 16. septembrim.

[2.5.] Lai iegūtu papildus pierādījumus uzsāktā administratīvā procesa ietvaros, Inspekcijas amatpersona, sazinoties ar Noziedzīgu nodarījumu valsts institūciju dienestā izmeklēšanas prokuratūras prokurori [...] noskaidroja, ka Prokurores lēmuma izvilks (fragments) ir par Birojā ierosinātu resorisko pārbaudi. Tāpēc Inspekcija ar 2025. gada 2. jūlija vēstuli Nr. 7-4.2/96-N “Par

ziņu sniegšanu” vērās Birojā, lūdzot Inspekcijas ierosinātās administratīvās lietas ietvaros sniegt Biroja rīcībā esošo informāciju un materiālus par [...] videokameru apsekojamu un izdarītajiem secinājumiem. 2025. gada 14. jūlijā Inspekcijā saņemta Biroja vēstule Nr. 15/3227 (reģ. Inspekcijā 16.07.2025 ar Nr.7-4.2/218-S; turpmāk – Biroja vēstule), kurā norādīts, ka minēto informāciju Biroja amatpersona ieguva resoriskās pārbaudes laikā, kas veikta, izskatot personu iesniegumus par amatpersonas iespējami prettiesisku rīcību. Biroja vēstulei tika pievienotas resoriskās pārbaudes laikā iegūto materiālu kopijas uz 16 lapām (tai skaitā viens DVD disks ar 6 videofailiem), kas satur ziņas par [...] veikto Nekustamā īpašuma videonovērošanu.

[2.6.] Inspekcijas amatpersona sazinājās ar vienu no Iesniedzējiem – [...], 2025. gada 23. jūlija telefonsarunā lūdzot atsūtīt videomateriālus vai cita veida informāciju, kas ļautu izdarīt secinājumus par Iesniedzēju kaimiņu [...] veikto Iesniedzēju nekustamā īpašumā esošo personu videonovērošanu, kā arī izsakot lūgumu iesniegt pilnu Prokurores lēmuma teksta kopiju, lai Inspekcija varētu iepazīties ar Prokurores lēmumu pilnā apjomā. Uz šo Inspekcijas lūgumu Iesniedzēji uz Inspekcijas e-pastu – pasts@dvi.gov.lv 2025. gada 23. jūlijā atsūtīja e-pastu, kurš saturēja hipersaiti uz ārējo disku (*google drive*), kas satur 6 failus – 3 videofailus, 2 audiofailus, kas paskaidro videofailos redzamo, kā arī Prokurores lēmuma pilno versiju uz 4 lp.

[2.7.] 2025. gada 27. augustā [...] pēc savas iniciatīvas uz Inspekcijas e-pasta adresi – pasts@dvi.gov.lv atsūtīja informāciju, kas saturēja Iesniedzēju nekustamā īpašuma zemes robežu plāna 2 fotouzņēmumus.

[3.] Izvērtējot Inspekcijas rīcībā esošos dokumentus, kā arī konstatētos apstākļus un to juridisko vērtējumu, Inspekcija

secina:

[3.1.] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 89. panta pirmo daļu iestādes faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Par faktisko rīcību atzīstamas arī iestādes darbības, kas neatkarīgi no iestādes nodoma rada tādas faktiskās sekas, kuru rezultātā privātpersonai ir radies vai var rasties būtisks tiesību aizskārums. Atbilstoši APL 89. panta otrajai daļai faktiskā rīcība ir arī iestādes bezdarbība, ja iestādei saskaņā ar tiesību normām bija vai ir pienākums izpildīt kādu darbību, kā arī iestādes sniegta izziņa. Savukārt, saskaņā ar APL 91. panta ceturto daļu, privātpersona iestādes faktisko rīcību var apstrīdēt un pārsūdzēt tāpat kā administratīvo aktu. Ievērojot minēto, Inspekcijas Atbildes vēstule ir uzskatāma par iestādes faktisko rīcību, kas apstrīdama tāpat kā administratīvais akts.

[3.2.] Saskaņā ar APL 79. panta pirmo daļu, administratīvo aktu var apstrīdēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas, bet, ja rakstveida izdotajā administratīvajā aktā nav norādes, kur un kādā termiņā to var apstrīdēt, - viena gada laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā lēmuma [1.] punktā norādīto attiecībā uz Sūdzības saņemšanas dienu, Inspekcija secina, ka Sūdzība ir iesniegta

termiņā, līdz ar to tās izskatīšana ir pieļaujama.

[3.3.] Saskaņā ar APL 81. panta pirmo daļu, augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. APL 81. panta piektajā daļā ir noteikts, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. APL 76. panta trešajā daļā ir noteikts, ka administratīvā akta apstrīdēšana ir sākotnējās administratīvās lietas turpinājums. Līdz ar to, Inspekcijas direktore kā augstāka amatpersona, atkārtoti izskatot Iesniedzēju lietu pēc būtības, vērtē un pārbauda, vai Inspekcijas amatpersona ir pēc būtības izvērtējusi Sākotnējo sūdzību.

[3.4.] Iesniedzēji Sūdzībā un Sākotnējā sūdzībā nosaka prasījuma apmēru, lūdzot vērtēt tikai tās Iesniedzēju personas datu apstrādes darbības, kas veiktas **pēc Inspekcijas 2024. gada 27. maija atbildes**. Ievērojot šo Iesniedzēju lūgumu, Inspekcijas direktore pēc būtības vērtēs tikai Iesniedzēju sniegto informāciju un pierādījumus, kas iegūti pēc šī datuma.

[3.5.] Iesniedzēji Sūdzībā norāda uz Inspekcijas bezdarbību un to, ka Inspekcija nav nodrošinājusi tiesisko aizsardzību Iesniedzēju tiesībām, Inspekcijai pārāk plaši interpretējot iestādes rīcības brīvību un pēc Iesniedzēju pieprasījuma neuzsākot pārbaudes darbības un nekonstatējot prettiesisku Iesniedzēju datu apstrādi.

Inspekcijas direktore norāda, ka minētie argumenti nav pamatoti, šādu apsvērumu dēļ:

[3.5.1.] Saskaņā ar Datu regulas 77. panta 1. punktu datu subjektam ir tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, ja datu subjekts uzskata, ka viņa datu apstrāde pārkāpj Datu regulu. Savukārt, uzraudzības iestādei saskaņā ar Regulas 77. panta 2. punktu un Datu regulas 78. panta 2. punktu ir pienākums trīs mēnešu laikā no datu subjekta sūdzības saņemšanas dienas informēt sūdzības iesniedzēju par sūdzības izskatīšanas virzību vai iznākumu. Datu regulas 57. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteikts, ka uzraudzības iestādes viens no uzdevumiem ir izskatīt datu subjekta sūdzības, atbilstošā apjomā izmeklēt jautājumu un saprātīgā termiņā informēt sūdzības iesniedzēju par lietas virzību un izmeklēšanas rezultātiem.

Sūdzības izskatīšana ietver faktu un lietas apstākļu noskaidrošanu, uzraudzības iestādes secinājumu par attiecīgo darbību atbilstību vai neatbilstību Datu regulas prasībām un lēmuma paziņošanu iesniedzējam. Iestādei sūdzība jāizskata ar pienācīgu rūpību, lai kļūdētu jebkādas šaubas un noskaidrotu situāciju. Sūdzībā norādītais jautājums ir jāizmeklē atbilstošā apjomā, proti, jāveic visas nepieciešamās darbības, lai noskaidrotu lietas apstākļus un nodibinātu, vai pārkāpums ir noticis. Par pieņemto lēmumu saprātīgā termiņā jāinformē sūdzības iesniedzējs.²

Vēršam uzmanību, ka iestādes rīcības brīvība nozīmē to, ka datu subjektam sūdzības procedūras ietvaros vispārīgi ir tiesības no uzraudzības iestādes prasīt, lai tā sūdzību izskata saprātīgā termiņā, atbilstošā apjomā un ar pienācīgu rūpību. Tomēr datu subjektam nav tiesību prasīt konkrētu izmeklēšanas darbību vai korektīvo pasākumu veikšanu, vai konkrēta satura lēmuma pieņemšanu.³

---

² Skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2025. gada 28. februāra lēmuma lietā Nr. SKA-353/2025, 10. un 11. punktu

³ Skat. turpat, 12. punkts

Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka ikviena datu subjekta tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē aprobežojas ar no Datu regulas 77. panta izrietošajām tiesībām vērsties attiecīgajā iestādē, ja datu subjekts uzskata, ka viņa dati netiek apstrādāti atbilstoši Datu regulai. Datu subjektam nav piešķirtas subjektīvās tiesības prasīt izskatīt Datu regulas iespējamo pārkāpumu tādos gadījumos, kad Inspekcijai ir izvēles tiesības pašai izlemt par pārbaudes uzsākšanu. Turklāt tiesa nevar uzlikt pienākumu Inspekcijai veikt konkrētu izmeklēšanu par Datu regulas piemērošanu kā tādu – šā jautājuma izlemšana ir vienīgi Inspekcijas kompetencē.⁴

Vienlaikus Datu likuma 5. panta pirmās daļas 1. un 2. punktā ir noteiktas Inspekcijas tiesības, nevis pienākums, veikt datu apstrādes pārbaudi, lai noteiktu datu apstrādes atbilstību normatīvo aktu prasībām, un veikt administratīvā pārkāpuma procesu.

Ievērojot minēto, Inspekcijas direktore norāda, ka Iesniedzējiem nav subjektīvo tiesību lūgt Inspekcijai noteiktu darbību veikšanu, ievērojot, ka pārbaudes veikšana un administratīvā pārkāpuma procesa veikšana nav Inspekcijas imperatīvs pienākums, bet ir Inspekcijai piešķirtas tiesības, par ko Inspekcija izlemj pēc attiecīgajā sūdzībā norādīto faktu izvērtējuma. Tas nozīmē, ka Inspekcija, vērtējot Iesniedzēju iesniegto pierādījumus un faktus vai ziņas par faktiem, pieņem lēmumu, vai konkrētajā situācijā ir nepieciešams uzsākt pārbaudes lietu. Ņemot vērā Sākotnējā sūdzībā norādīto, Inspekcijas amatpersona, izvērtējot pieejamos pierādījumus, secināja, ka nav pamata pārbaudes lietas uzsākšanai pret Iesniedzēju kaimiņu [..].

[3.5.2.] Iesniedzēji arī norāda, ka Inspekcijas rīcība neatbilst samērīguma principam, kurš prasa samērot privātpersonas pamattiesību aizskārumu ar valsts rīcību tā novēršanai.

Norādāms, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 13. pantam samērīguma princips paredz, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Līdz ar to valsts iestādēm ir jāspēj samērot privātpersonas un visas sabiedrības intereses. Tas nozīmē arī to, ka valsts pārvaldes iestādei, piemērojot tiesību normu vai pieņemot lēmumu, kas skar indivīdu, ir jāvērtē katrs gadījums individuāli, izvērtējot, vai netiek nesamērīgi ierobežotas personas pamattiesības un vai ir sasniegts tiesību mērķis – taisnīgums⁵.

Izskatot privātpersonu sūdzības Inspekcijai nav savu interešu, un visi fakti tiek vērtēti objektīvi, balstoties uz normatīvajiem aktiem un pierādījumiem, piemēram, e-pasti, dažādi dokumenti, videomateriāli, lēmumi, atzinumi u.c. Atbilstoši Datu likuma 5. panta pirmās daļas 3) apakšpunktam Inspekcijai ir tiesības pieprasīt un saņemt no privātpersonām, valsts pārvaldes institūcijām un amatpersonām pārbaudei nepieciešamo informāciju, dokumentus vai to kopijas un citus materiālus. Līdz ar to Inspekcija pārbaudes ietvaros vadās no tās informācijas, ko tai sniedz pārbaudē iesaistītās personas, vai citas valsts pārvaldes iestādes.

Arī Iesniedzēju gadījumā Inspekcija administratīvā procesa ietvaros ir ieguvusi pierādījumus un faktus, lai objektīvi izvērtētu Iesniedzēju Sūdzību, tādējādi nodrošinot iesniedzēju individuālās situācijas izvērtēšanu un lēmuma pieņemšanu tieši par Iesniedzēju tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem. Vienlaikus no pieejamajiem pierādījumiem, Inspekcija nav guvusi apliecinājumu

⁴ Skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2021. gada 7. septembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-1219/2021 4. punktu

⁵ Skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 8. marta sprieduma lietā Nr. SKA – 89/2007 11.1. un 11.3.apakšpunktu

Iesniedzēju personas datu prettiesiskai apstrādei, tāpēc pārbaudes lieta pret Iesniedzēju kaimiņiem [...] netika ierosināta. Līdz ar to Inspekcijas direktore secina, ka Atbildes vēstulē tika izvērtēta Iesniedzēju individuālā, specifiskā situācija, un samērīguma princips pret Iesniedzējiem netika pārkāpts.

[3.5.3.] Iesniedzēji uzskata, ka Inspekcija ļaunprātīgi izmanto savas tiesības, “noturot” Iesniedzēju sūdzību trīs mēnešus un termiņa pēdējā dienā paziņojot par atteikumu veikt uzraudzības darbības.

Datu regulas 78. panta 2. punkts nosaka, ka datu uzraudzības iestādei trīs mēnešu laikā ir jāizskata datu subjekta sūdzība. Ņemot vērā, ka Iesniedzēji Sākotnējo sūdzību iesniedza 2025. gada 28. janvārī, Inspekcijai atbilde uz Iesniedzēju Sākotnējo sūdzību bija jāsniedz līdz 2025. gada 28. aprīlim. Būtu norādāms, ka iesniegumi tiek izskatīti pēc kārtas, ņemot vērā to iesniegšanas dienu. Inspekcijā ir daudz iesniegumu no iedzīvotājiem un katram darbiniekam vidēji vienlaicīgi izskatīšanā ir ap 50 iesniegumiem (kopā ar pārbaudēm). Līdz ar to ātrāka iesniegumu izskatīšana šobrīd nav iespējama un trīs mēnešu termiņš tiek piemērots visiem iesniegumiem, ne tikai Iesniedzēju iesniegumam. Tā kā atbilde uz Sākotnējo sūdzību sniegta 2025. gada 29. aprīlī, secināms, ka ir pieļauts vienas dienas termiņa kavējums. Vienlaikus Inspekcijas direktore secina, ka amatpersonas pieļautais termiņa kavējums nav atzīstams par tādu, lai atzītu amatpersonas ar Atbildes vēstuli veikto faktisko rīcību par prettiesisku, jo termiņa nokavējums par vienu dienu nav radījis Iesniedzējiem negatīvas tiesiskās sekas.

[3.6.] Iesniedzēji Sūdzībā atsaucas uz plašu tiesu judikatūru, lai pamatotu Iesniedzēju pamattiesību aizskārumu, un lūdzot Inspekciju to novērst, jo personas tiesības uz datu aizsardzību un privātās dzīves neaizskaramību ir nostiprinātas gan Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, gan Satversmē.

Inspekcijas direktore piekrīt, ka ir svarīgi ievērot tiesas nolēmumus un atziņas, ko Inspekcija arī veic, sekojot līdzi jaunākajām Eiropas Savienības Tiesas, Eiropas Cilvēktiesību tiesas (turpmāk – ECT) un Latvijas Republikas tiesu spriedumiem un atziņām, un attiecīgi pielāgojot tām Inspekcijas ikdienas praksi un tiesību normu interpretāciju.

Vienlaikus iepazīstoties ar Iesniedzēju pieminēto ECT judikatūru, kurā uzsvērtā nepieciešamība valstij nodrošināt personas privātās dzīves aizsardzību arī strīdos starp privātpersonām, izveidojot efektīvus procesuālos mehānismus pārkāpumu izmeklēšanai, pat ja tie notikuši privātajā sfērā, norādāms, ka ECT 2017. gada 5. septembra spriedumā lietā “Barbulescu v. Romania” (pieteikums Nr. 61496/08) ir noteikts, ka valstij ir jānodrošina atbilstošs balanss un svēršana starp personas un sabiedrības, vai privātpersonas un darba devēja interesēm⁶, proti, valstij ir jānodrošina, ka pastāv interešu samērošanas mehānisms, izsverot un izvērtējot dažādu valsts garantēto pamattiesību mijiedarbību.

Tā kā Iesniedzēju gadījumā pastāv Iesniedzēju pamattiesību uz personas datu aizsardzību un privātās dzīves neaizskaramību sadursme ar Iesniedzēju kaimiņu [...] tiesībām uz nekustamo īpašumu un šī nekustamā īpašuma aizsardzību, tad valstij ir pienākums nodrošināt mehānismu abu šo interešu svēršanai un samērošanai. Inspekcija kā personas datu apstrādes uzraudzības iestāde, kas aizsargā personas pamattiesības un pamatbrīvības datu aizsardzības jomā nav kompetenta izvērtēt gadījumus,

⁶ Skat. ECT 2017. gada 5. septembra spriedumā lietā “Barbulescu v. Romania” (pieteikums Nr. 61496/08) 112. un 124. punktu

kad pastāv vairāku pamattiesību mijiedarbība. Tā kā saskaņā ar Datu regulas 2. panta 2. punkta c) apakšpunktu Datu regulu nepiemēro personas datu apstrādei ko veic fiziska persona tikai personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā, tad Inspekcija nevar vērtēt šādas vidoenovērošanas gaitā radītas sekas citai privātpersonai, jo šāda vidoenovērošana neatrodas Datu regulas tvērumā. Proti, ja vidoenovērošana tiek veikta tikai Nekustamajā īpašumā un vidoenovērošanas ierīces fiksē teritoriju, kas pieder tā īpašniekam, uz šādu personas datu apstrādi Datu regulas prasības neattiecas. Vienlaikus tas, ka Inspekcija nekonstatē Datu regulas pārkāpumu, neizslēdz personas tiesības vērsties tiesā, ja persona uzskata, ka ir noticis tās tiesību aizskārums, radot personai, piemēram, morālu kaitējumu.

Līdz ar to secināms, ka, atbilstoši Datu regulas 2. panta 2. punkta c) apakšpunktam, Inspekcijas kompetencē nav vidoenovērošanas vērtēšana, kas tiek veikta tikai personiskām vai mājsaimniecības vajadzībām. Vienlaikus Iesniedzējiem ir pieejami citi tiesību aizsardzības mehānismi, piemēram, vērsšanās vispārējās jurisdikcijas tiesā.

[3.7.] Sākotnējā sūdzībā un Sūdzībā Iesniedzēji atsaucas uz Tiesas lēmumu, ar kuru pieņemts lēmums par pagaidu aizsardzības līdzekļa nodrošināšanu. Jānorāda, ka Iesniedzēji sniedzot Sākotnējo sūdzību un Sūdzību nav atsūtījuši Inspekcijai Tiesas lēmumu, lai Inspekcijas direktore varētu iepazīties ar tā saturu.

Tā kā portālā *elieta.lv* pieejamā publiskā informācija ir ierobežota, tad Inspekcijas direktore var izvērtēt tikai portālā pieejamo informāciju. Konstatējams, ka 2025. gada 18. oktobrī Rīgas rajona tiesas tiesnese [...] pieņēma Iesniedzēju prasības pieteikumu, ierosinot lietu, kā arī pieņēma lēmumu par pagaidu aizsardzības līdzekļa nodrošināšanu. Savukārt, 2025. gada 7. februārī Rīgas rajona tiesas tiesnese [...] pieņēma lēmumu par pagaidu aizsardzības līdzekļa nodrošināšanas noraidīšanu, kuru Rīgas apgabaltiesa, izskatot Iesniedzēju blakus sūdzību 2025. gada 27. martā, atstāja negrozītu. Pirmās instances tiesas sēde par Iesniedzēju prasījumu ir nozīmēta uz 2025. gada 11. septembri. Iesniedzēji neinformēja Inspekciju par citiem tiesu lēmumiem, kas saistīti ar Iesniedzēju lietu, bet gan tikai par 2025. gada 18. oktobra tiesas lēmumu, līdz ar to Inspekcijas direktorei nav pieejama pilna informācija par tiesu lēmumos minēto, kā arī Iesniedzēju prasījuma apmēru, jo Iesniedzēju Sūdzībā un Sākotnējā sūdzībā ir iespējams iepazīties tikai ar Tiesas lēmuma daļu (fragmentu).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 137. panta otrajai daļai pagaidu aizsardzību var piemērot, lai novērstu prasītāja tiesību aizskārumu līdz nolēmuma spēkā stāšanās brīdim, līdz ar to tai ir pagaidu noregulējuma raksturs. Civilprocesa likuma 142. panta sestā daļa nosaka, ka lēmuma par pagaidu aizsardzības piemērošanu, nosakot aizliegumu atbildētajam veikt noteiktas darbības, izpilda tiesu izpildītājs. Līdz ar to vērsam Iesniedzēju uzmanību, ka Inspekcijas kompetencē nav vērtēt tiesas pieņemtos lēmumus vai nodrošināt to izpildes uzraudzību, uz ko jau Atbildes vēstulē norādīja Inspekcijas amatpersona.

Inspekcijas direktores vērtējumā tas, ka Iesniedzēji ir vērsušies vispārējās jurisdikcijas tiesā ar prasību, un tiesa pirms Iesniedzēju prasības izskatīšanas ir pieņēmusi lēmumu par pagaidu aizsardzību, nav vērtējams kā pierādījums Inspekcijas veiktā administratīvā procesa ietvaros, jo šie procesi ir savstarpēji nesaistīti. Inspekcija veic administratīvo procesu savas kompetences ietvaros, vērtējot, vai Iesniedzēju datu apstrāde atbilst Datu regulas prasībām, līdz ar to Inspekcija var savas uzraudzības darbības veikt tikai Datu regulas un Datu likuma ietvaros. Savukārt vispārējās jurisdikcijas tiesas kompetence un vērtēšanas iespējas ir plašākas, un tiesa, ņemot vērā Iesniedzēju

sniegtos pierādījumus, paskaidrojumus un apsvērumus, var izvērtēt, vai Iesniedzēju kaimiņi – [..] ar savu rīcību vai uzvedību ir radījuši Iesniedzējiem morālo kaitējumu vai emocionālas ciešanas, piemēram, Iesniedzējiem, patstāvīgi redzot, ka Nekustamajā īpašumā atrodas videonovērošanas kameras, var rasties “novērošanas spiediens”, kas traucē Iesniedzējiem justies brīvi savā īpašumā.⁷

Rezumējot norādāms, ka tas, ka Iesniedzēji ir vērsušies vispārējās jurisdikcijas tiesā, kura ir pieņēmusi lēmumu par pagaidu aizsardzību, nav vērtējams kā pierādījums [..] Iesniedzēju prettiesiskai videonovērošanai, jo kā norādīts jau iepriekš, tad pagaidu aizsardzības institūts tikai nosaka prasījuma pagaidu noregulējumu, neizvērtējot pašu lietu pēc būtības. Proti, šāda pagaidu aizsardzības lēmuma esamība tikai norāda uz to, ka Iesniedzēji realizē savas normatīvajos aktos noteiktās tiesības, meklējot radušās situācijas tiesisko noregulējumu civiltiesiskā kārtībā. Līdz ar to Inspekcijas direktore secina, ka Tiesas lēmums nav uzskatāms par pierādījumu tam, ka Iesniedzēju kaimiņi veic prettiesisku Iesniedzēju videonovērošanu.

[3.8.] Iesniedzēji Sākotnējai sūdzībai ir pievienojuši hipersaiti uz zvērināta tiesu izpildītāja aktu, kuru Iesniedzēji uzskata kā pierādījumu Iesniedzēju prettiesiskai videonovērošanai.

Norādāms, ka šī ir vienīgā aktīvā hipersaite, kas ir pieejama Sākotnējā sūdzībā. Kā Atbildes vēstulē jau norādījusi Inspekcijas amatpersona, tad atverot hipersaiti ir pieejams Akts ar pielikumiem, kā arī rēķins par izdevumu atlīdzināšanu, kas saistīti ar Akta sastādīšanu. No Akta izriet, ka fakta fiksēšanas gaitā tika fiksēti [..] un viņas dēla [..] tālrunī esošie 6 videomateriāli. Inspekcijas amatpersona Atbildes vēstulē norādīja, ka iepazīstoties ar Akta pielikumos esošajiem videomateriāliem, tika konstatēts, ka videomateriālos Nr. 1, Nr. 2, Nr. 3, Nr. 4 un Nr. 6, kas uzņemti tumšā diennakts laikā, redzams, ka videomateriāla autori filmē kādu māju, un materiālos fiksēts, ka pie mājas mirgo videonovērošanas kameras lampiņa. Savukārt videomateriālā Nr. 5, kas uzņemts gaišā diennakts laikā, videomateriāla autore norāda, ka kamera ir vērsta viņas īpašuma virzienā, kā arī norāda, ka kamera nav noņemta.

Konstatējams, ka no videomateriālos redzamā nav tieši un nepārprotami saprotams, ka Iesniedzēju kaimiņš [..] attiecīgajā brīdī veic Iesniedzēju nekustamā īpašuma videonovērošanu, jo videomateriālā nav skaidri saskatāms (5 videomateriāli ir filmēti diennakts tumšajā laikā) videonovērošanas kameras leņķis un kameras tvērums, proti, vai tiek filmēts Iesniedzēju nekustamais īpašums. Kā iepriekš jau minēts, [..] nekad nav noliedzis, ka veic savas teritorijas videonovērošanu pamatojot to ar sava īpašuma aizsardzības un drošības nodrošināšanas nepieciešamību. Nekustamajā īpašumā ir uzstādītas 4 videonovērošanas kameras (pa vienai katrā mājas stūrī)⁸, lai no visām pusēm novērotu Nekustamo īpašumu, kā arī pie Nekustamā īpašuma ir izvietota informatīvā zīme par videonovērošanas veikšanu. Tāpēc tas, ka Iesniedzēji nofilmē, ka Nekustamajā īpašumā mirgo videonovērošanas kameras lampiņa, neļauj izdarīt secinājums par kameras filmēšanas leņķi un virzienu, ne pierādīt to, ka notiek uzfilmētā materiāla audio ieraksts. Lampiņas esamība nozīmē tikai to, ka kamera strādā, bet, tās leņķis var aptvert tikai paša īpašnieka nekustamo īpašumu, un lampiņas esamība nepierada blakus teritorijas filmēšanu. Papildus tam no Iesniedzēju uzfilmētā materiāla nav

⁷ Inspekcijas rekomendācijas “Videokameru uzstādīšana un videonovērošanas veikšana fiziskas personas privātpašumā”, 2021. gads. Pieejams - <https://www.dvi.gov.lv/lv/media/285/download?attachment>

⁸ [..] 2024. gada 12. februāra paskaidrojums Inspekcijai ar ekrānuzņēmumiem Pārbaudes lietas Nr. 2-6/5594 ietvaros, kas reģistrēta Inspekcijā ar 13.02.2024 ar Nr. 2-4.2/166-S

skaidri noprotams, ka videonovērošanas kamerām būtu ieslēgti kustību detektori.

Līdz ar to Inspekcijas direktore nevar kvalificēt šos videomateriālus kā pierādījumu tam, ka [...] veic Iesniedzēju nekustamajā īpašumā esošo personu prettiesisku videonovērošanu, jo šie videomateriāli pierāda vienīgi to, ka Nekustamajā īpašumā ir izvietotas strādājošas videonovērošanas kameras, kas pats par sevi neliecina par prettiesisku personas datu apstrādi. Inspekcijas direktore piekrīt Atbildes vēstulē norādītajam, ka Akta pielikumā esošie videomateriāli nav atzīstami par pierādījumiem tam, ka notiek Iesniedzēju prettiesiska personas datu apstrāde videonovērošanas veidā.

[3.9.] Iesniedzēji Sākotnējā sūdzībā norāda, ka sūdzībai ir pievienotas hipersaites uz videomateriāliem, kas pierāda, ka [...] veic Iesniedzēju videonovērošanu arī pēc Tiesas lēmuma. Vienlaikus, kā jau konstatēts Inspekcijas Atbildes vēstulē, šīs saites nav iespējams atvērt.

Iesniedzēji pēc Inspekcijas amatpersonas izteiktā lūguma 2025. gada 23. jūlijā uz Inspekcijas e-pasta adresi atsūtīja hipersaiti uz 3 videofailiem un 2 audiofailiem, kas uzskatāmi par videofailos redzētā skaidrojumu. Iesniedzēju atsūtītie 3 videofaili ir identiski lēmuma [3.8.] apakšpunktā apskatītajiem videomateriāliem Nr. 2, Nr. 3 un Nr. 4. Šajos videofailos ir redzama māja un tālumā saskatāms gaismas punkts, pēc vairākkārtēja pietuvinājuma videomateriālā Nr.3, ir saskatāms, ka tiek filmēta videokamera, kas ir ieslēgta (deg sarkana gaisma).

Inspekcijas direktore secina, ka no uzņemto videomateriālu kvalitātes, kadrā redzamā (t.sk. apgaismojuma trūkuma), nevar nepārprotami secināt, ka notiek Iesniedzēju vai Iesniedzēju nekustamā īpašuma prettiesiska videonovērošana (detalizētāk skat. lēmuma [3.8.] apakšpunkta argumentāciju).

[3.10.] Sūdzībā Iesniedzēji kā pierādījumu veiktajai videonovērošanai pievieno arī Prokurores lēmuma izvilkumu (vienu rindkopu), kurā pieminētas [...] 2025. gada 13. janvāra uzziņā par pārbaudes ietvaros veiktajām darbībām fiksētās ziņas, pārbaudot [...] uzstādīto videokameru diapazonu un videokameru pārvaldīšanas programmatūru [...] mobilajā tālrunī.

Lai iegūtu vairāk informācijas par Biroja pārbaudes ietvaros iegūtajām ziņām, Inspekcija vērsās Birojā un saņēma Biroja atbildi (skat. arī lēmuma [2.5.] apakšpunktu).

No Biroja sniegtajiem materiāliem konstatējams, ka [...] savā īpašumā ir uzstādījis 4 videonovērošanas kameras, proti, kā secina Biroja amatpersona - “divās kamerās ir redzama tikai [...] īpašuma teritorija, vienā kamerā redzami piebraucamie vārti un ceļš, kas kopīgs ar Iesniedzēju teritoriju, tāpēc redzams arī šīs teritorijas stūris, ceturtajā kamerā (fasādes tālākais stūris, skatoties no [...] īpašuma) ir redzams arī kaimiņu mājas fragments (cauri [...] īpašuma jumta daļu redzams siltumnīcas jumta fragments un viena loga fragments).” Biroja lietas materiālos ir pieminēts, ka [...] ir paskaidrojis Biroja amatpersonai, ka pēc Tiesas lēmuma saņemšanas (skat. [3.7.] apakšpunktu) ir atslēdzis kameru funkciju reaģēt uz kustību un atslēdzis skaņu, tāpēc kameras filmē tikai fiksēto diapazonu.

Norādāms, ka Datu likuma 36. panta otrajā daļā noteikts, ka par datu apstrādi personiskajām vai mājāsaimniecības vajadzībām netiek uzskatīta publiskās telpas novērošana plašā mērogā. Šāds formulējums ļauj pieņemt, ka publiskas telpas novērošana šaurā (mazā) mērogā tomēr varētu tikt uzskatīta par personas datu apstrādi personiskām un mājāsaimniecības vajadzībām. Ir pieļaujama blakus esošā nekustamā īpašuma vai publiskās telpas filmēšana mazā mērogā, proti, kādas nelielas teritorijas filmēšana pie žoga, kas nosaka videokameras īpašnieka nekustamā īpašuma robežas, kas

minimāli skar blakus esošo nekustamo īpašumu vai publisko telpu, ciktāl tas ir nepieciešams sava īpašuma aizsardzībai. Kritēriji, kā noteikt, vai veiktā personas datu apstrāde ir plaša vai šaura (maza) apjoma, normatīvajos aktos nav noteikti.⁹ Līdz ar to tas ir vērtēšanas kritērijs, kurā jāņem vērā vairāki faktori un apsvērumi, piemēram, kāds ir videonovērošanas mērķis, kāds ir videonovērošanas apmērs, attālums un filmēšanas leņķi utml.

Inspekcija, saņemot Biroja lietas materiālus, veica [...] veiktās videonovērošanas mērogu izvērtējumu, lai noteiktu, vai [...] veiktā videonovērošana ir samērīga un atbilst Datu regulas un Datu likuma prasībām.

Norādāms, ka Iesniedzēji dzīvo privātmāju ciematā, kurā visi īpašumi atrodas cieši viens pie otra un robežojas viens ar otru, un tiem var būt kopīgas zemes gabalu robežas (žogi) vai piebraucamie ceļi, kā arī dažkārt vienam kaimiņam, lai piekļūtu savam īpašumam, ir nepieciešams pārvietoties gar cita kaimiņa īpašumu. Dzīvojot šādā privātmāju ciematā var rasties situācijas, ka veicot kāda īpašuma videonovērošanu, var tikt fiksēta kāda neliela daļa arī cita īpašuma, jo īpašumiem var būt kopīga robeža (žogs), savukārt, ēkas var atrasties viena otrai pretī. Šādos apstākļos ir ļoti svarīgi ievērot mērogu, kādos viens kaimiņš, veicot sava īpašuma videonovērošanu, fiksē cita kaimiņa īpašumu. Jo kā norādīts iepriekš, videonovērošana plašā mērogā nav pieļaujama, taču, ja tā notiek šaurā (mazā) mērogā, tad tā joprojām ir attiecināma uz videonovērošanu personiskajām vai mājsaimniecības vajadzībām, kurā, kā jau norādīts lēmuma [3.6.] apakšpunktā, neatrodas Datu regulas tvērumā, līdz ar to Inspekcijai nav pilnvaru veikt šādas videonovērošanas uzraudzību.

Lai labāk izprastu Iesniedzēju nekustamā īpašuma atrašanos, Inspekcijas direktore Valsts zemes dienesta portālā *kadastrs.lv* iepazīnās ar Iesniedzēju īpašuma atrašanos attiecībā pret [...] Nekustamo īpašumu. Kadastrā pieejamā informācija liecina, ka abi īpašumi savstarpēji robežojas un dzīvojamo ēku izvietojams abos īpašumos ir tāds, ka tās atrodas viena otrai pretī. Ņemot vērā šo faktu, kā arī to, ka abiem īpašumiem ir kopīgs žogs, tad tas, ka [...] vienas no videonovērošanas kameras tvērumiem esošajā kadrā ir redzams Iesniedzēju loga fragments, ievērojot īpašumu ģeogrāfisko izvietojumu, nav uzskatāma par videonovērošanu plašā mērogā, īpaši ņemot vērā to, ka tas ir redzams no attiecībā pret Iesniedzēju īpašumu esošās tālākās kameras, skatoties caur [...] mājas jumta un noteku sistēmas konstrukciju. Papildus tam Inspekcijai pieejamajā ekrānuzņēmumā, loga fragments ir redzams sliktā kvalitātē un neskaidri. Ņemot vērā, ka attālums starp kameru un logu ir ievērojami liels, proti, visas mājas garums, kā arī vēl attālums no mājas līdz žogam, kā arī logs ir redzams tikai daļēji, tad Inspekcijas direktores ieskatā Iesniedzēju īpašuma videonovērošana nenotiek plašā mērogā.

Savukārt, no lēmuma [2.7.] apakšpunktā minētā [...] atsūtītā materiāla ir konstatējams, ka Iesniedzēju nekustamajam īpašumam par labu ir noteikts ceļa servitūts. Saskaņā ar Civillikuma 1130. pantu servitūts ir tāda tiesība uz svešu lietu, ar kuru īpašuma tiesība uz to ir lietošanas ziņā aprobežota kādai noteiktai personai vai noteiktam zemes gabalam par labu. Līdz ar to ceļa servitūts piešķir Iesniedzējiem tiesības lietot piebraucamā ceļa daļu, bet tas nerada Iesniedzējiem īpašuma tiesības uz šo piebraucamā ceļa daļu. Biroja atsūtītajos materiālos ir redzama neliela Iesniedzēju ceļa servitūta daļa, kas atrodas blakus ceļam, ko Iesniedzēju kaimiņi izmanto kā piebraucamo ceļu pie Nekustamā īpašuma. Iesniedzēju piebraucamā ceļa daļai priekšā ir žogs, līdz ar to nav saskatāms, kas notiek aiz šī žoga (žogs ir necaurredzams), tāpēc šī ceļa daļas redzamība videonovērošanas kamerā

⁹ Inspekcijas rekomendācijas "Videokameru uzstādīšana un videonovērošanas veikšana fiziskas personas privātpašumā", 2021. gads - <https://www.dvi.gov.lv/lv/media/285/download?attachment>, 11.lpp

Inspekcijas vērtējumā arī neliecina par videonovērošanu plašā mērogā, kā arī šis ceļš neatrodas Iesniedzēju īpašumā, bet ar servitūtu Iesniedzējiem ir piešķirtas tiesības to lietot.

Tā kā, ievērojot iepriekš minēto, videonovērošanas mēroga noteikšana ir vērtēšanas jautājums, kuros ņemami vērā dažādi faktori un apsvērumi, tad, izvērtējot Biroja atsūtītajos materiālos redzamos kameru leņķus un filmēšanas mērogu, kā arī Iesniedzēju nekustamā īpašuma ģeogrāfisko atrašanos attiecībā pret Iesniedzēju kaimiņu Nekustamo īpašumu, secināms, ka Iesniedzēju mājas loga fragments un piebraucamā ceļa daļa, ievērojot filmējamā laukuma apjomus, attēla kvalitāti, kā arī attālumu, no kura notiek filmēšana, nav uzskatāms par videonovērošanu plašā mērogā, līdz ar to tā atbilst Datu regulas 2. panta 2. punkta c) apakšpunktam, proti, tiek veikta personiskajām vai mājsaimniecības vajadzībām.

[3.11.] Iesniedzēji pēc Inspekcijas lūguma 2025. gada 23. jūlijā uz Inspekcijas e-pasta adresi nosūtīja hipersaiti, kurā ir iespējams iepazīties ar pilnu Prokurores lēmuma saturu. Prokurores lēmumā norādīts, ka [..] rīcībā nav Krimināllikuma 132.¹ panta pirmajā daļā, 296. panta pirmajā un otrajā daļā, 300. panta pirmajā daļā un 312. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu sastāva.

Līdz ar to secināms, ka prokurorei atkārtoti izskatot Biroja amatpersonu lēmumu nebija pamata uzskatīt, ka [..] ļaunprātīgi nepilda Tiesas lēmumu un turpina veikt Iesniedzēju videonovērošanu.

[3.12.] Ievērojot visu iepriekš minēto, Inspekcijas direktore konstatē, ka pēc būtības ir izvērtēti visi Iesniedzēju iesniegtie pierādījumi, kas attiecināmi uz laika periodu no 2024. gada 27. maija. Secināms, ka neviens no šiem pierādījumiem neliecina par to, ka [..] konkrētajā laikā posmā veiktu prettiesisku Iesniedzēju personas datu apstrādi videonovērošanas veidā.

Vienlaikus norādāms, ka šāds secinājums tiek balstīts uz Inspekcijai pieejamajiem pierādījumiem, kurus snieguši Iesniedzēji un citas iestādes. Tā kā [..] uzstādīto kameru specifikācija¹⁰ paredz iespēju sekot kustībai, filmējot 340 grādu leņķī, veikt cilvēku atpazīšanu, kā arī veikt audio ierakstu, tad Inspekcija nevar garantēt, ka [..] pēc attiecīgā ekrānuzņēmuma uzņemšanas un nosūtīšanas Inspekcijai vai citai valsts pārvaldes iestādei, neizmaina videonovērošanas kameru leņķus vai nesāk ierakstīt filmētā materiāla audio ierakstus. Inspekcijas rīcībā nav tiesisko pilnvaru un tehnisko rīku, lai ikdienā uzraudzītu katras personas veikto videonovērošanu. Inspekcijai arī nav tiesību iekļūt privātpersonu nekustamajā īpašumā, līdz ar to Inspekcija var paļauties tikai uz konkrētas personas sniegtajiem materiāliem.

Vienlaikus Inspekcijas direktore pieņem, ka pēc sarakstes ar Inspekciju, kā arī citām valsts pārvaldes iestādēm [..], kurš būdams amatpersona, izprot un apzinās prettiesiskas personas datu apstrādes nepieļaujamību un sekas, rīkojas godprātīgi un ievēro Iesniedzēju pamattiesības. Papildus tam ne Prokurore, ne Birojs nesaskatīja [..] rīcībā noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes, kas liecinātu par to, ka [..] pārkāpj Tiesas lēmumu (skat. lēmuma [3.11.] apakšpunktu).

¹⁰ [..] kameras specifikācija atbilstoši Biroja lietas materiāliem - Ezviz PRO H9C 3K (5MP+ 5MP) Wi-Fi kamera ar 2 objektīviem (platleņķa stacionārais un zoom kustīgais un augstu izšķirtspēju. Krāsaina nakts redzamība, cilvēka izsekošana, sirēna, divvirzienu audio.) Pieejams – ledakcijas.lv

[3.13.] Iesniedzēji Sūdzībā norāda, ka Inspekcijas amatpersona Atbildes vēstulē ir nepamatoti atsaukusies uz Datu regulas 57. panta 4. punkts, jo Iesniedzēja Sākotnējā sūdzībā lūdza vērtēt Iesniedzēju datu apstrādi pēc 2024. gada 27. maija.

Izvērtējot šo argumentu, Inspekcijas direktore secina, ka Iesniedzēju iesniegtie pierādījumi citastarp satur jaunas ziņas un informāciju, kas iepriekš netika vērtēti. Līdz ar to attiecībā uz Iesniedzēju Sākotnējo sūdzību Inspekcijas amatpersona Atbildes vēstulē nepamatoti ir norādījusi, ka piemērojams Datu regulas 57. panta 4. punkts.

Vienlaikus Inspekcijas direktore norāda, ka ar šo lēmumu, kurā pēc būtības izvērtēti visi Iesniedzēju Sūdzībā un Sākotnējā sūdzībā minētie argumenti (skat. lēmuma [3.5.] – [3.11.] apakšpunktus), ir novērsta Sākotnējās sūdzības izskatīšanas nepilnības.

[3.14.] Ņemot vērā, ka izskatot Iesniedzēju Sūdzību un Sākotnējo sūdzību netika iegūtas ziņas un pierādījumi par iespējamo administratīvo pārkāpumu, tad, neskatoties uz Iesniedzēju izteikto lūgumu saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 43. panta pirmo daļu atzīt visus Iesniedzējus par cietušajiem, Inspekcijai nebija pamata pieņemt lēmumu par cietušā statusa piešķiršanu Iesniedzējiem atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 126. pantam, jo netika uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta.

Ņemot vērā minētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 13. pantu, 76. panta trešo daļu, 79. panta pirmo daļu, 81. pantu, 89. pantu, 91. panta ceturto daļu, Administratīvās atbildības likuma 43. panta pirmo daļu un 126. pantu, Datu regulas 2. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 57. panta 1. punkta f) apakšpunktu un 4. punktu, 77. pantu un 78. panta 2. punktu, kā arī Fizisko personu datu apstrādes likuma 5. pantu un 36. panta otro daļu, Inspekcija

nolemj:

- atzīt Inspekcijas amatpersonas veikto faktisko rīcību – 2025. gada 29. aprīļa atbildes vēstuli Nr. 2-4.2/581-N par prettiesiku daļā, kas attiecas uz norādi, ka Sākotnējai sūdzībai var tikt piemērots Datu regulas 57. panta 4. punkts, bet pārējā daļā par tiesisku;

- veikt citu faktisko rīcību daļā, kas attiecas uz Sākotnējās sūdzības izskatīšanu, un sniegt Iesniedzējai atbildi, kas ietverta šā lēmuma [3.13.] apakšpunktā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70. panta pirmo un otro daļu lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam, savukārt lēmumu paziņo adresātam atbilstoši Paziņošanas likumam. Paziņošanas likuma 9. panta otrajā daļā noteikts, ka dokuments, kas sūtīts pa elektronisko pastu, uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā nosūtīšanas.

Šo lēmumu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188. pantu un 189. panta pirmo daļu un Fizisko personu datu apstrādes likuma 24. panta otro daļu un Tieslietu padomes 2023. gada 30. maija lēmumu Nr.26 “Par tiesām, to darbības teritorijām un atrašanās vietām” var pārsūdzēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā pēc iesniedzēja adreses (deklarētās dzīvesvietas adreses, papildu adreses (Dzīvesvietas deklarēšanas likuma izpratnē) vai nekustamā īpašuma atrašanās vietas.

Direktore

J.Macuka

[..]